

“मीठे बच्चे- यतिबेला तिमीहरूलाई निराकारी मत मिलिरहेको छ, गीता शास्त्र निराकारी मतको शास्त्र हो, साकारी मतको होइन, यो कुरा सिद्ध गर।”

प्रश्न:- कुनचाहिँ गहन कुरा धेरै युक्तिले फस्टक्लास बच्चाले नै सम्झाउन सक्छन्?

उत्तर:- यी ब्रह्मा नै श्रीकृष्ण बन्छन्। ब्रह्मालाई प्रजापिता भनिन्छ श्रीकृष्णलाई होइन। निराकार भगवान् ले ब्रह्मामुखद्वारा ब्राह्मण रचनु भएको हो। श्रीकृष्ण त साना बच्चा हुन्। गीताका भगवान् निराकार परमात्मा हुनुहुन्छ। कृष्णको आत्माले पुरुषार्थ गरेर यो प्रारब्ध पाएका हुन्। यो धेरै गहन कुरा छ- जुन फस्टक्लास बच्चाले नै युक्तिले सम्झाउन सक्छन्। २० नङ्ग्राको बल दिएर यो कुरा सिद्ध गर तब सेवाको सफलता हुन्छ।

गीत:- कौन आया मेरे मनके द्वारे ...

ओम् शान्ति। प्यारा बच्चाहरूले सुने, यी आँखाले जान्न सक्दैनन्, कसलाई? भगवान् लाई। यी आँखाले श्रीकृष्णलाई त जान्न सक्छन्। बाँकी भगवान् लाई जान्न सक्दैनन्। आत्माले नै परमात्मालाई जान्न सक्छ। आत्माले मान्छ हाप्रो परमपिता परमात्मा निराकार हुनुहुन्छ। निराकार भएको कारणले, यी आँखाले नदेख्ने भएको कारणले त्यति याद अडिँदैन। यो निराकार बाबाले निराकारी बच्चाहरूलाई (आत्माहरूलाई) भन्नुहुन्छ। तिमीहरूलाई निराकारी मत मिल्छ। गीता शास्त्र हो नै निराकारी मतको। साकारी मतको होइन। गीता धर्मशास्त्र हो नि। इस्लामी आदिहरूको पनि धर्म शास्त्र छ। इब्राहिमले उच्चारण गरे, बुद्धले, क्राइस्टले उच्चारण गरे। उनीहरूको त चित्र छ। गीता जुन सर्व शास्त्रमयी शिरोमणी हो, त्यसको लागि मनुष्यहरूले श्रीकृष्णको चित्र देखाइदिएका छन्। तर बाबाले सम्झाउनुहुन्छ यो गलत हो। गीता मैले उच्चारण गरेको हो, मैले राजयोग सिकाएर स्वर्गको स्थापना गरेको हो। म हुँ निराकार परमपिता परमात्मा। म तिमी सर्व आत्माहरूको पिता मनुष्य सृष्टिको बीजरूप हुँ। मलाई नै वृक्षपति भनिन्छ। श्रीकृष्णलाई वृक्षपति भनिँदैन। परमपिता परमात्मा नै मनुष्य सृष्टिका बीजरूप, रचनाकार हुनुहुन्छ। कृष्णलाई रचनाकार भनिँदैन। उनी त केवल दैवीगुण भएका मनुष्य हुन्। कृष्णलाई भगवान् भन्नाले मनुष्यहरू अलमलमा पर्छन्। भगवान् हुनुहुन्छ एक। कृष्णलाई कसैले सबैको परमात्मा भन्न सक्दैनन्। बाबा भन्नुहुन्छ म ५ हजार वर्ष पछि कल्पको संगममा आउँछु। म सारा सृष्टिको पिता हुँ, मलाई नै गडफादर भन्छन्। कृष्णको नाम दिनाले परमपिता परमात्मालाई जान्न सकिँदैन। यही धेरै ठूलो भूल गरिदिएका छन्। गीताद्वारा आदि सनातन देवी-देवता धर्म मैले नै स्थापना गरेको हुँ। मलाई शिव वा रुद्र भगवान् भनिन्छ र अरू कुनै पनि सूक्ष्म देवतालाई वा मनुष्यलाई भगवान् भनिँदैन। लक्ष्मी-नारायण आदि कसैलाई पनि परमात्मा भनिँदैन। भनिन्छ परमात्मा एक हुनुहुन्छ। भगवानुवाच पनि छ त्यसैले अवश्य भगवान् आउनु भएको छ र आएर राजयोग सिकाउनु भएको छ। बाबा भन्नुहुन्छ कल्प पहिला पनि मैले तिमी बच्चाहरूलाई भनेको थिएँ। कृष्णले कहिल्यै पनि बच्चा-बच्चा भन्न सक्दैनन्। परमपिता परमात्माले नै सबैलाई बच्चा भन्नुहुन्छ। कल्प पहिला पनि मैले तिमी बच्चाहरूलाई भनेको थिएँ- देही-अभिमानि बन, म निराकारलाई आफ्नो पिता भगवान् सम्झ। साकारी बाबा प्रजापिता ब्रह्मा भए किनकि ब्रह्माद्वारा नै भगवान् ले ब्राह्मण ब्राह्मणीहरू रचनु भएको छ। श्रीकृष्ण प्रजापिता होइनन्। भगवान् ले भन्नुहुन्छ मैले ब्रह्मामुखद्वारा ब्राह्मण ब्राह्मणीहरू रचिदछु। कृष्णले यसरी भन्न पनि सक्दैनन्। ब्रह्मा ठूला छन् कृष्ण साना बच्चा हुन्। ब्रह्मा नै कृष्ण बन्छन्। यो कति गहन कुरा छ। यो सम्झाउन धेरै युक्ति चाहिन्छ। फस्टक्लास बच्चीहरूले नै सम्झाउन सक्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ धेरै राम्रा बच्चा वा बच्चीहरू होउन् जसले सिद्ध गरून्- गीताका भगवान् निराकार परमात्मा हुन् भनेर। जसले गीता रचनु भयो उहाँले नै बच्चाहरूलाई राजयोग सिकाउनु भयो र स्वर्ग रचनुभयो। अवश्य सबै भन्दा उच्च

बाबाले नै राजयोग सकाउनुहुन्छ। श्रीकृष्णले त प्रारब्ध पाएका हुन्। प्रारब्ध दिने हुनुहुन्छ परमपिता परमात्मा। कृष्ण हुन् उहाँका बच्चा। कृष्णको आत्माले पुरुषार्थ गरे र प्रारब्ध पाए। पुरुषार्थ गराउनेलाई हटाएर, पुरुषार्थ गरेर प्रारब्ध पाउनेको नाम राखेर गीतालाई खण्डन गरिदिएका छन्। एउटा गीतालाई झूटो बनाइनाले सबै शास्त्र झूटा भएका छन्, त्यसैले भनिन्छ झूटो माया झूटो काया....

सेवालाई बढाउनको लागि बच्चाहरूले २० नङ्ग्राको बल दिनु पर्छ। गीता कसले उच्चारण गरेको हो? गीताद्वारा कुनचाहिँ धर्म कसले स्थापना गर्‍यो? यही कुराले तिमीहरूले राम्रो सँग जित प्राप्त गर्न सक्छौ। परमपिता परमात्माद्वारा स्वर्गको मालिक बन्छौ, नकि कृष्णद्वारा। त्यसैले यस कुरामा मेहनत गर्नु छ। सबै शास्त्रहरू हुन् गीताका बच्चाहरू। त्यसैले बच्चाहरूबाट कहिल्यै वर्सा मिल्न सक्दैन। वर्सा त अवश्य बाबाले नै दिनुहुन्छ। काका, चाचा, मामा, गुरु आदि कसैबाट पनि वर्सा मिल्दैन। बेहदका बाबाबाट नै बेहदको वर्सा मिल्छ। यो विषयलाई यस्तो स्पष्ट सँग लेख्नु पर्छ – बुझ्नु, वास्तवमा गीता खण्डन गरिएको छ। गीतालाई अनादर गरिएको छ, त्यसैले भारत कंगाल बनेको छ। कौडी तुल्य बनेको छ। यस्तो विषय लेख। भारतलाई स्वर्ग बनाउने को हो? स्वर्ग कहाँ छ? कलियुग पछि सत्ययुग हुन्छ भने त्यसको स्थापना अवश्य संगममा नै हुनु पर्छ। शिव भगवानुवाच– म कल्प-कल्प संगममा पावन दुनियाँ बनाउन आउँछु। यसरी सिद्ध गर जो बुझ्नु– शिव परमात्माले नै सबैलाई दुःखबाट छुटाउनुहुन्छ, नकि श्रीकृष्णले। गीताका भगवान्लाई जसले जान्ने छ उसैले आएर फूल चढाउने छ। सबैले चढाउँदैनन्, जसले बुझ्ने छ ऊ फूल बनेर बलि चढ्ने छ। बाबालाई कसैले फूल दियो भने बाबा भन्नुहुन्छ मलाई यस्ता फूल (बच्चा) चाहिन्छ। काँडा म माथि बलि चढे भने म उसलाई फूल बनाउँछु। बबुलनाथ पनि मेरो नाम हो। बबुलको काँडालाई फूल बनाउने मलाई नै भन्छन्, श्रीकृष्ण त स्वयं फूल हुन्। त्यो हो अल्लाहको बगैँचा, यो हो असुरहरूको जंगल। यसलाई फेरि दैवी बगैँचा बाबाले बनाउनुहुन्छ। तिमी नै नयाँ दुनियाँको मालिक बन्छौ। लक्ष्मी-नारायणको दैवी राज्य भनिएको छ। ब्राह्मणकुलको राजधानी भनिँदैन। यो ब्राह्मण कुल हो। परमपिता परमात्माले ब्रह्माद्वारा प्रजा रच्नु भएको छ, त्यसैले यिनलाई प्रजापिता भनिन्छ। शिव बाबालाई अथवा श्रीकृष्णलाई प्रजापिता भनिँदैन। यो त कृष्णमाथि कलंक लगाएका हुन्– १६१०८ रानीहरू थिए भनेर। यो त प्रजापिता ब्रह्माले यति बच्चाहरू र बच्चीहरू पैदा गरेका हुन्।

ज्ञानका सागर हुनुहुन्छ नै एक परमपिता परमात्मा। पापको दण्ड धर्मराजले दिन्छन्। राष्ट्रपतिलाई पनि सबै भन्दा ठूला प्रधान न्यायाधीशले सपथ ख्वाउँछन्। राजाबाट कहिल्यै सपथ लिइँदैन किनकि उनलाई राजा बनाउनुहुन्छ भगवान्ले। त्यो हो अल्पकालको लागि। यहाँ त बाबाले २१ जन्मको लागि राज्य-भाग्य दिनुहुन्छ। त्यहाँ सपथ लिने कुरा हुँदैन। यो मनुष्य सृष्टि रूपी वृक्ष हो, कुनै जंगली वृक्ष होइन। परमपिता परमात्मालाई वृक्षपति भनिन्छ। कृष्णले यस वृक्षको रहस्य बताउन सक्दैनन्, वृक्षपतिले नै सम्झाउन सक्नुहुन्छ। नरबाट नारायण त बाबाले नै बनाउनुहुन्छ, नकि कृष्णले। मुख्य धर्मशास्त्र छन् ४, बाँकी सबै हुन् दन्त्य कथाहरू। सबै भन्दा पहिला कुन धर्म स्थापना भयो र को द्वारा? स्वर्गमा थियो देवी-देवता धर्म, त्यसैले अवश्य त्यो बाबाले नै रच्नु हुन्छ। बाबाले पुरानो दुनियाँ देखि छुटाउनुहुन्छ किनकि दुःख धेरै छ। त्राही-त्राही गर्छन्। बाबाबाट स्वर्गको वर्सा लिनु छ भने अहिले नै लेऊ। साधारण मनुष्यले कुनै वर्सा दिन सक्दैनन्। बच्चाहरूलाई सर्वप्राप्ति गराउने हुनुहुन्छ नै बाबा। बेहदका बाबाले नै स्वर्गको मालिक बनाउनुहुन्छ। यस्ता-यस्ता आकर्षणहरू दिनु छ। जसरी शिकारीहरूले कसैबाट शिकार गराउँदा सारा तयारी गरेर शिकार सामुने ल्याएर केवल उसबाट शिकार गराउँछन्। यहाँ शिकार गराउनु छ माताहरूबाट। बाबा भन्नुहुन्छ शिकार माताहरूको अगाडि ल्याउनु छ। माताहरू धेरै छन्। नाम एकको प्रसिद्ध हुन्छ। तिमी शक्ति सेना हौ। शक्तिहरूको राजवंश भनिँदैन। शक्तिसेनाकी मुख्य हुन् जगदम्बा, काली, सरस्वती। बाँकी चण्डिका आदि उल्टो नाम

पनि धेरै राखिदिएका छन्। त्यसैले तिमी बच्चाहरूले यस्ता कुरा बारे स्पष्ट पारिदिनु छ— सबै भन्दा उच्च भगवान् हुनुहुन्छ फेरि ब्रह्मा विष्णु शंकर हुन्। प्रजापिता ब्रह्माकी छोरी हुन् सरस्वती। उनलाई विद्याकी देवी भन्छन्। त्यसैले अवश्य उनका बच्चाहरूलाई पनि विद्याकी देवी भनिन्छ। अन्त्यमा विजय त तिमी हुन्छ। कसै-कसैले गीतालाई भन्दा वेदहरूलाई धेरै मान गर्छन्। तर पनि गीताको प्रचार धेरै छ। बाबा भन्नुहुन्छ म आउँछु संगमयुगमा। कृष्णको चित्र छ नै सत्ययुगको। फेरि ८४ जन्ममा रूप फेरिदै जान्छ। ज्ञानी तू आत्मा तब बन्न सक्छन् जब परमपिता परमात्मा आएर आत्माको ज्ञान दिनुहुन्छ। परमपिता परमात्मा हुनुहुन्छ ज्ञानका सागर। उहाँद्वारा तिमीहरू ज्ञानी तू आत्मा बन्छौ। बाँकी सबै हुन् भक्त तू आत्मा। बाबा भन्नु हुन्छ मलाई ज्ञानी तू आत्मा प्रिय लाग्छ। महिमा सारा गीताको छ। ध्यानी भन्दा ज्ञानी श्रेष्ठ हुन्छन्। ध्यान ट्रान्सलाई भनिन्छ। यहाँ त बाबा सँग योग लगाउनु छ। ध्यानमा जानाले केही पनि फाइदा छैन।

बाबा भन्नुहुन्छ मैले राजयोग सिकाएको थिएँ। कृष्णलाई यो प्रारब्ध मैले नै दिएको थिएँ। अवश्य अगाडिको जन्ममा पुरुषार्थ गरेको थिए। सारा सूर्यवंशी राजधानीले म द्वारा नै प्रारब्ध पाएको हो। देलवाडा मन्दिरको वास्तविकता पनि यसरी लेख जुन पढ्नासाथ मनुष्यहरूलाई तुरुन्त तीर लागोस्। फार्म पनि भराउनु पर्छ— बेहदका बाबा ज्ञानका सागर हुनुहुन्छ, धेरै मीठो हुनुहुन्छ। हामीलाई राजयोग सिकाउनुहुन्छ। उहाँ सतगुरु विना छ घोर अन्धकार। यसरी बाबाको महिमा गर्नाले बुद्धिमा प्यार पलाउँछ। बाबा सम्मुख आएर जन्म दिनुहुन्छ तब त प्यार हुन्छ नि। तिमीहरूलाई जन्म दिनु भएको छ तब त प्यार भएको छ। बाबा भन्नासाथ स्वर्ग याद आउँछ। बाबाले स्वर्गको स्थापना गर्नुहुन्छ। हामीले उहाँद्वारा वर्सा लिइरहेका छौं। विश्वास गर वा नगर। बेहदका पिता त सबैका पिता हुनुहुन्छ, उहाँद्वारा अवश्य स्वर्गको वर्सा मिल्छ। कृष्णबाट वर्सा मिल्न सक्दैन। बाबा हुनुहुन्छ नै नयाँ दुनियाँका रचयिता। त्यसैले अवश्य नयाँ दुनियाँको वर्सा दिनुहुन्छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) बाबाको प्रिय बन्नको लागि बुद्धिमा ज्ञानलाई धारणा गरेर ज्ञानी तू आत्मा बन्नु छ। बाबा सँग योग लगाउनु छ। ध्यानको आशा राख्नु छैन।
- २) माताहरूलाई अगाडि राखेर उनीहरूको नाम बढाउनु छ। अधिकारका साथ गीताका भगवान्लाई सिद्ध गर्नु छ। २० नङ्ग्राको बलले सेवालालाई बढाउनु छ।

वरदानः— आफ्नो भरपुर स्टकद्वारा सबैलाई शुभभावना शुभकामनाको उपहार दिने मास्टर भाग्य विधाता भव

तिमीहरू सबै भाग्यको रेखा खिच्ने ब्रह्माका बच्चाहरू हौ त्यसैले सदा गोल्डन गिफ्टका उपहार भरपुर रहनु। जहिले पनि कसै सँग मिल्दा हरेकलाई शुभभावना र शुभकामनाको गिफ्ट सदा दिइराख। विशेषता देऊ र विशेषता लेऊ। गुण देऊ र गुण लेऊ। यस्तो गड्डी गिफ्ट सबैलाई दिइराख। चाहे कोही कुनै पनि भावना अथवा कामनाले आओस् तर तिमीहरूले यो उपहार अवश्य दिनु तब भन्नेछन् मास्टर भाग्य विधाता।

स्लोगनः— मेहनतको साथ महानता र रूहानियतको अनुभव गर्नु नै श्रेष्ठता हो।

मातेश्वरी जीको अनमोल महावाक्य- १५-०१-०५७

१) “आफ्नो वास्तविक लक्ष्य के हो?”

सबै भन्दा पहिला यो जान्न आवश्यक छ- आफ्नो वास्तविक लक्ष्य के हो? त्यो पनि राम्रो सँग बुद्धिमा धारणा गर्नु छ तब नै पूर्ण रीतिले त्यो लक्ष्यमा उपस्थित हुन सकछौ। आफ्नो वास्तविक लक्ष्य हो- म आत्मा उहाँ परमात्माको सन्तान हुँ। वास्तवमा कर्मातीत हुँ फेरि आफूले आफैलाई भूलनाले कर्मबन्धनमा आएँ, अब फेरि त्यो याद आएकोले, यो ईश्वरीय योगमा रहेर आफूले गरेको विकर्म विनाश गरिरहेको छु। त्यसैले आफ्नो लक्ष्य भयो म आत्मा परमात्माको सन्तान हुँ। बाँकी कसैले आफूलाई हम सो देवता सम्झेर त्यो लक्ष्यमा स्थित रहन्छ भने फेरि जुन परमात्माको शक्ति छ त्यो मिल्न सक्दैन। न त तिमी विकर्म विनाश हुन्छ। अहिले यो त आफूलाई पूरा ज्ञान छ, म आत्मा परमात्माको सन्तान कर्मातीत भएर भविष्यमा गएर जीवनमुक्त देवी-देवता पद पाउँछु, यो लक्ष्यमा रहनाले त्यो तागत मिल्छ। अहिले जुन मनुष्यहरूले चाहन्छन् हामीलाई सुख शान्ति पवित्रता चाहिन्छ, त्यो पनि जब पूर्ण योग हुन्छ तब नै प्राप्ति हुन्छ। बाँकी देवता पद त आफ्नो भविष्य प्रारब्ध हो, आफ्नो पुरुषार्थ अलग छ र आफ्नो प्रारब्ध पनि अलग छ। त्यसैले यो लक्ष्य पनि अलग छ, आफूलाई यो लक्ष्यमा रहनु छैन- म पवित्र आत्मा अन्त्यमा परमात्मा बन्छु, होइन। तर हामीले परमात्मा सँग योग लगाएर पवित्र आत्मा बन्नु छ, बाँकी आत्मालाई कुनै परमात्मा बन्नु छैन।

२) “यो अविनाशी ज्ञानमाथि अनेक नाम राखिएका छन्”

यस अविनाशी ईश्वरीय ज्ञानमाथि अनेक नाम राखिएको छ। कसैले यस ज्ञानलाई अमृत पनि भन्छन्, कसैले ज्ञानलाई अञ्जन पनि भन्छन्। गुरुनानकले भने ज्ञान अञ्जन गुरुले दिए, कसैले फेरि ज्ञान वर्षा पनि भनेका छन् किनकि यस ज्ञानद्वारा नै सारा सृष्टि हराभरा बन्छ। जति पनि तमोप्रधान मनुष्यहरू छन् उनीहरू सतोगुणी मनुष्य बन्छन् र ज्ञान अञ्जनद्वारा अन्धकार मेटिन्छ। यही ज्ञानलाई नै फेरि अमृत पनि भन्छन् जसद्वारा जुन मनुष्यहरू पाँच विकारको अग्निमा जलिरहेका छन् त्यसबाट सित्तल हुन्छन्। हेर गीतामा परमात्माले स्पष्ट सँग भन्नु भएको छ कामेषु क्रोधेषु त्यसमा पनि पहिलो मुख्य छ काम, जुन ५ विकारहरूमा मुख्य बीज हो। बीज हुनाले फेरि क्रोध, लोभ, मोह, अहंकार आदि हाँगा पैदा हुन्छन्, त्यसले मनुष्यहरूको बुद्धि भ्रष्ट हुन्छ। अहिले त्यही बुद्धिमा नै ज्ञानको धारणा हुन्छ, जब ज्ञानको धारणा पूर्ण बुद्धिमा हुन्छ तब नै विकारहरूको बीज समाप्त हुन्छ। बाँकी संन्यासीहरूले त सम्झन्छन् विकारहरूलाई वशमा गर्नु धेरै कठिन कुरा हो। अहिले यो ज्ञान त संन्यासीहरूमा छँदै-छैन। त्यसैले यस्तो शिक्षा दिउन् कसरी? केवल त्यसै भन्छन् मर्यादामा रहनेगर। तर वास्तविक मर्यादा कुनचाहिँ थियो? त्यो मर्यादा त आजकल टुटेको छ, कहाँ त्यो सत्ययुगी, त्रेतायुगी देवी-देवताहरूको मर्यादा जो गृहस्थमा रहेर कसरी निर्विकारी प्रवृत्तिमा रहन्थे। अहिले त्यो सच्चा मर्यादा कहाँ छ? आजकल त उल्टो विकारी मर्यादा पालन गरिरहेका छन्, एकले अर्कालाई त्यस्तै सिकाउछन्- मर्यादामा चलन। मनुष्यहरूको पहिलो के कर्तव्य हो, त्यो त कसैले जान्दैनन्, बस यति नै प्रचार गर्छन्- मर्यादामा रहने गर, तर यति पनि जान्दैनन्- मनुष्यहरूको पहिलो मर्यादा कुनचाहिँ हो? मनुष्यहरूको पहिलो मर्यादा हो निर्विकारी बन्नु यदि कसै सँग यस्तो सोध्यो- तिमी यस मर्यादामा रहन्छौ? तब भन्छन् आजकल यस कलियुगी सृष्टिमा निर्विकारी हुने हिम्मत छैन। अब मुखले भनेर- मर्यादामा बस, निर्विकारी बन यसबाट त कोही निर्विकारी बन्न सक्दैन। निर्विकारी बन्नको लागि पहिला यस ज्ञान तरवारले यी पाँच विकारहरूको बीजलाई खतम गर तब मात्रै विकर्म भस्म हुन सक्छ। अच्छा। ओम् शान्ति।